N. 93.

KURYER LITEWSKI

w WILNIE dnia 23. Listopada V. S. ROKU 1807.

SEMLIN d. 4 listopada. O wtargnieniu nowem Turkow do Serwii iest wiadomość następuiąca, Hassan Basza zgromadziwszy pod Saraio stolicą Bosnii 16 t. zbroynych, zmocniony 25 t, Bośniaków, przeszedł rzekę Drina między Buzawą i Jenizą; słabsze wydziały Serwianów strzegące granic odporu dać nie mogąc w tył ustąpiły; Hassan do zamku Sacco postąpił. Tam nakoniec zgromadzili się Chrześcianie w liczbie większey, zaszły gonitwy, których ten był skutek, iż Ottomanie za Drinę zkąd przyszli powracać musieli. Scigali uchodzących namiestnicy Czernego, i zaszli pod Warez o kilka mil od Saraio, widząc kray swóy naiechany Baszowie Tureccy, wezwali Bośniaków do broni pospolitém ruszeniem; iakoż wkrótce liczne ich tłumy do Trawnik zbierać się zaczeły.

WIEDEN d. 18 listopada Arcy X. Józef Palatinus powróciwszy ztąd do Budy, oświadczył Węgierskim Magnatom i Stanom, że Cesarz nie odmiennie przeznacza d. 15 grudnia na zakończenie obrad seymowych: przyrzekł Monarcha sam ziechać do Węgierskiey stolicy, i dawno oczekiwaną dać odpowiedź na proźby i żądania poddanych; którzy tymczasem korzystaiąc z dozwoloney chwili zatrudniaią się pilnie roztrząsaniem krzywd wielorakich, iakie dotąd kray cierpiał; dzieło zbliża się do końca; zpisuią teraz pokrzywdzenia 4 i 5 klassy, które będą przesłane do Cesarza, iak 3 klass pierwszych przesłane zostały przez Palatina. Wniebytności tego prezydował na Seymie W Sędzia Urmeny.

Narod Węgierski nieskończenie ucieszony został słysząc że Cesarz proszącego o uwolnienie od obowiązków Kanclerskich Graffa Esterhazy, w nadgrodę 50 letnich zasług wyniosł na dostoyność Xiążęcą; mieysce iego zastąpił Graff Erdody. Ow Generał Węgierski, który niedawno za śmiałą nazbyt mowę na Seymie o przywileiach narodu swego został oddalony ze służby powrócił do niey i przebaczenie otrzymał. Maią nadzieię niepłonną Stany, że Cesarz ieśli nie wszystkie przynaymniey niektóre ich proźby wysłucha. Po skończonych dopiero obradach ma wyniść na świat krótka lecz doskonała wiadomość o wszystkiém co się stało.

Polityce oko zwracaią na negocyacye w Paryżu poruczone Acy X. Ferdynandowi; czas odkryie czyli pewna iest powieść o rychłém przyłączeniu prowincyi Pruskiey Bareuth do Xięstwa Wurtzburgskiego; to pewna że Francuzcy Kommissrze dobra skarbowe Fryderyka 3 zabierać poczeli na imie Napoleona. Nie mnieysza wątpliwość iest o przywróceniu domowi Austryackiemu twierdzy Braunau zaiętey przed 2 laty; słychać że rząd Francuzki wiele millionów złot. ryńs. naliczył pretensyi do dworu Wiedeńskiego za spoźnione oddanie Albanii według traktatu Presburgskiego; na które uspokoienie Cesarz Franciszek ma poświęcić Braunau i powiat okoliczny dostać się maiący Królowi Bawarskiemu. Lecz to wszystko nie wprzód obiaśnione będzie, aż Arcy X. Ferdynand pwróci z Paryża. Jechał przez miasto nasze posłaniec Turecki, który posłuiącemu we Francyi Muhib Effendemu zaniosł nowe listy wierzytelne od Mustafy 4.

Prezyduiący w radzie woienney G. kawaleryi Tige otrzymał pomocnika w osobie GL. Baillet. Zostali GL. Dedowich, Ulm, GM. Gaioli, Marziani, Kayser, Trautenberg, Kleinmayer, Baol. Umarł G. Langen kommendant twierdzy Teressienstadt, GM. Herman i Richter uwolniony z pensyą od służby. Kupiec narodu Rossyiskiego Filimonow w nadgrodę przysług, iakie uczyuił handlowi Austryackiemu, podniesiony został od Franciszka 1 na dostoyność Baronowską. G. kawaleryi kommeuderuiący w Szląsku i Morawii Arcy X. Ferdynand, który przed 2 laty był naczelnikiem armii naszey w Szwabii, i z Ulm do Czeskich granic pamiętny odwrót wykonał, otrzymał stopień Feld Marszałka.

Listy z Semlina pisane d. 9 dały obszernieyszą wiadomość o zaszłych przypadkach woiennych w Serwii i Bośnii Hassan Basza wodź naywyższy Turków rozumiał i oświadczył, że zawarte nad brzegami Dunaiu broni zawieszenie, do niego bynaymniey rozciągać się nie powinno, gdyż o tém żadney wiadomości, rozkazu żadnego nie odebrał od Porty Ottomańskiey; przeto lud swoy zebrawszy d. 11 pazdziernika przeszedł Drinę; iuż nieprzyiaciel 3 dni gościł w granicach Serwii; gdy nakoniec zgromadzili się Chrześcianie, naczelnikami ich byli Petrowich, Stamatowich, Nienadowich, którzy Turków odparłszy za pomienioną rzekę, sami ią przeszli d. 18; bronił Hassan przeprawy; lecz piechota Serwianów na każdém mieyscu szczęśliwie poraziwszy nieprzyiacioł, szturmem prawie dokonała dzieło.

Dopiero namiestnicy Czernego rozszerzać się zaczeli po całey Bośnii. Nienadowich d. 20 zaszedł do Srebenizy, i zamek ów tysiącem ludu opasał, d. 23 3 t. postawił przed Zwornik; Petrowich i Stamatowich z korpusami swemi staneli pod Kruska między Saraio i Trawnik. Poniewaź rozumieć trzeba, że Turcy bronić się będą upornie, Czerny z Sabacz, Uschitzy, Bosnitzy kazał do Bośnii prowadzić wiele dział i ammu-

nicyi w obleżeniu potrzebney. W pierwszych rozprawach Serwianie zdobyli wiele pieniędzy, oręża, 12 t. sztuk bydła, które do oyczyzny odesłali. Zgadnąć trudno, czyli Hassan widząc Chrześcian dzielących potęgę swoią na kilka części, nie przedsięwezmie wyprawy na oswobodzenie opasanych zamków, i kraiu naiechanego.

Przed Presburgskim traktatem rząd Austryacki i Bawarski sekwestr włożyły na dobra leżące w państwach swoich, które były własnością wzaiemnego poddaństwa. Po traktacie Presburgskim rzecz została na dawnym stopniu. Teraz nakoniec obie strony postanowiły skrócić cierpienia onych właścicielów; i sekwestr został zdięty przez ugodę podpisaną w Munchen d. 5 listopada, między posłem Austryackim Stadion, i Ministrem Króla Maxymilian Montgelas.

NEW YORCK d. 18 września. Widząc z iedney strony gotowość Anglików do obrony, Amerykanów do napaści, wątpić o blizkiey woynie trudno. Europeyczykowie nie potrafią sobie wyobrazić, iak wielki iest zapał obywatelów RPtey przeciw Anglikom; i gdyby w Kongressie z Reprezentantów który śmiał usta otworzyć za pokoiem, bez wątpienia od uprzedzonego gminu poczytany za zdraycę oyczyzny zaprzedanego nieprzyiaciołom zostałby zkrzywdzony. Jak zdaie się dwie razem wyprawy rząd gotuie, morską i lądową, pierwsza póydzie do wysp cukrowych, druga do Canady i nowey Szkocyi, wodzowie dotąd nie są wyznaczeni.

HAGA d. 9 listopada. Smutnieysze coraz wiadomości przychodzą o skutkach ostatniey burzy; ieden ieszcze z Angielskich okrętów przewozowych osiadł na piasku niedaleko brzegu Hollenderskiego; 480 ludzi wyratowanych od zatonienia zabraliśmy w niewolę; kilka innych statków które z Coppenhagi powracały drzewem, innemi potrzebami morskiemi ładowne zabrali korsarze nasi i Francuzcy.

Z Londynu dziś przyszło ważne doniesienie. X. Portland z innemi Ministrami nie chcąc do pokoiu przystąpić, odstręczaiąc narody z Anglią zprzymierzone, obrażaiąc oboiętne, krzywdząc Danią, chciał ukazać światu zdumiałemu iedyny widok, Brytannii W. ze wsystkiemi razem narodami walczącey i nieustraszoney, owszem w siłach morskich pełney zaufania, i czekaiącey pewnego zwycięztwa. Lecz insi obywatele osądzili, że handel duszą iest potęgi Angielskiey, który gdy będzie zamknięty przez rok lub więcey, wszystko upaść musi, a Mocarstwa nieprzyiazne prędzey czy poźniey zebrawszy siłę równą, nakoniec mogą znaleść pogodną chwilę i lądowanie do skutku przywieść. Pierwszy te smutne prawdy oycu Królowi przełożył X. Gallii; ten pan wzbudzony czytaniem listu od bezimiennego autora, prosił o audyencyą, widział się z Jerzym 3 w Windsor rozmawiał godzin kilka i czego żądał sprawił Odtąd zaczeła w sercu Monarchy tryumfować Oppozycya; wezwani na taiemną rozmowę Lordowie Moira i Wellesley, bawili u Króla razy kilka bardzo długo; którego ieszcze więcey przekonali o potrzebie obrania lepszey drógi ku zachowaniu imienia Angielskiego, honoru korony, powszechney szczęśliwości.

Osądził więc Monarcha, że trzeba Ministeryum odmienić, i wspomnionym Lordom zlecił ułożyć *listę* nowych konsyliarzów korony, na której pomieszczeni być maią wszyscy, ktorzykolwiek z talentów, cnoty, zasług znaiomsi Europie, zasłużyli na szacunek u ziomków i postronnych. Ta wiadomość natychmiast rozniesiona po stolicy i całey Anglii, radość powszechną sprawiła większą nad wyraz wszelki; iuż albowiem kupcy, rzemieślnicy, fabrykanci, żeglugi, handlu, sposobu do życia pozbawieni prawie, rozpaczać o sobie zaczynali, i chcieli tłumem prożby zanosić do tronu. Ażeby się wnet nadzieie, podniosły się upadaiące papiery; każdy obywatel wygląda szczęśliwey chwili, gdy ich oyczyzna zrzekaiąc się przywłaszczonego nad Oceanem panowania, sama z sobą i narodami przeiednana, sprawiedliwa, handlem i przemysłem kwitnąca, słyszeć przestanie zarzut krzywdzący iey dostoyność, że była siedliskiem gwałtu i przemocy, ta która w rzędzie narodów oświeconych wysokie mieysce trzymać iest przeznaczona.

Odmiana Ministrów zwyczaynie u Anglików znaczy odmianę politycznych układów; ta nigdy iak iest dzisiay pożądańszą nie była; własne dobro Anglików, powszechne narodów Europeyskich głosno woła, żeby się zkłonili do przywrócenia pokoiu. Między innemi do tego warunkami zapewne będzie oddanie Duńczykom zabraney flotty i nadgroda szkod uczynionych w Coppenhadze. Spodziewani Ministrowie czyli zechcą to uczynić, i wyraźnie potępić niesprawiedliwość swoich poprzedników? Byłoby to wyznanie bardzo rzadkie na świecie, i chwalebne dla nich; ale czyliby taką powolnością nie obrazili miłości własney morskich i lądowych rycerzów, którzy wyprawę do Sundu położyli między tytułami do sławy nieśmiertelney. Prawda że X. Portland i towarzysze iego w pismach swoich usiłuią usprawiedliwić i wywyższyć nad inne to zwycięztwo; wyznać iednak trzeba, że lud Angielski iest innego zdania, nie widząc zwłaszcza żeby tryumf Coppenhagski obiecywał zapowiedziane korzyści, prócz zdobycia okrętów i zbroiowni.

LISBONA d. 14 pazdziernika. Już Anglicy własność wszelką przenieśli na swoie okręta; iutro liczna ich flotta pod żagle wychodzi; porty nasze maią być odtąd zamknięte dawnym zprzymierzeńcom do czasu zakreślonego przez Napoleona. Admirał Purwis nie zabrał okrętów woiennych Portugalskich, nie wiemy co się stanie z nami; rząd czeka troskliwie powrótu gońca wysłanego do Paryża, który doniesie o przyięciu lub odrzuceniu propozycyi naszych. Zdaie się iednak że Regent nie ma nadziei, ażeby przyięte zostały; ponieważ flottę śpiesznie uzbraiać każe, na której ma być naprzód wysła

ńy do Brezylii syn iego Infant Antoni maiący lat 12; zkąd wnosiemy, że głośne zprzeciwienie się wyiazdowi całego ludu, podane uwagi od Duchownych nie sprawiły wielkiego wrażenia. To pewna, że Regent żąda oboiętnym zostać.

MADRID d. 20 pazdziernika. W całey Hiszpanii woienna dziś iest postać; zewsząd półki śpiesznie ciągną do granic Portugalskich; pod Badaioz zgromadza się 30 t. naszego żołnierza, pod Tuy 9 t. tyleż nad rzeką Guadalquiwir, tylez w obozie S. Rocha. Hiszpani wkroczyć maią z południowey strony, z północney Francuzi. Wyznać trzeba, że od czasów naydawnieyszych nigdy armie Króla Katolickiego nie były w tak dobrym stanie iak są dzisiay. Szwaycarów mamy 16 t; narodowe regimenta są dopełnione wszystkie. Co wszystko przypisać trzeba niespracowaney czynności X. Pokoiu. Milicya nawet ćwiczy się pilnie w obrotach woyskowych, tak dalece, iż gdyby kazała potrzeba, stanąć może w polu, i okazać się przyzwoicie. Woysko posiłkowe w północnych Niemczech wynosi głów 20 t; obywatele onych kraiów dość wychwalić nie mogą naszey karności, porządku, ćwiczenia, regularney opłaty żołdu, szykowności skromney żołnierza, przepychu Officyerów rycerskiego. Zaszły tam kłótnie między ludem Hiszpańskim i Francuzkim; sam Napoleon rzecz roztrząsał, i znalazł winnemi gwardyaków Francuzkich, z których wielu zostało naganionych, inni że służby nawet oddalonemi zostali.

Nie przestaiąc na doskonałém urządzeniu woysk lądowych Generalissimus, zatrudnia się iako W. Admirał lepszém urządzeniem potęgi morskiey; pracują Hiszpani w portach nad Oceanem i morzem śrzodziemném położonych, i mogą mieć nadzieię, że ich flottom rychło nadgrodzi się uszczerbek poniesiony w przeszłey i dzisieyszey woynie, przynaymniey co do liczby straconych okrętów, gdyż maytków iesli nie zebranie, zapewne wyćwiczenie iest niepodobne kraiowi, który ma handel zamknięty, przerwaną żeglugę. Zbudowano wiele nowych okrętów i fregat, dawnieysze naprawiono wszystkie. G. Junot wkrótce iest spodziewany u nas z wielo pierwszemi Officyerami woysk Francuzkich; Portugallia koniecznie osadzoną być musi; zprzymierzeńce zmierzaią do Salamanki. Król za kilka dni ogłosić postanowił wielkie nadgrody przeznaczone dla G. Liniers zwycięzcy w Buenos Ayres; szczęśliwy ten cudzoziemiec, który talenta i krew poświęcił oyczyznie przysposobioney Hiszpanii, będzie okryty świetnemi tytułami, orderami, dostoieństwy, pensyami, bez zazdrości u Hiszpanów, którzy go wielbią powszechnie.

BERLIN d. 7 listopada. Jeszcze Francuzi nie ustępuią z kraiów Pruskich, zawsze pod pozorem nie opłaconych kontrybucyi. G. Rapp kommendant Gdański poiechał do Elbląga, gdzie maią być zakreślone granice nowe Gdańskowi. Marszałek Soult w Elblągu i Braunsbergu założył wielkie magazyny, iakby miał zostać przez zimę w tych stronach. Teatra nawet obozowe dla zabawki rycerstwa tam pozakładano; przeto zawczesna pogłoska była o przeyściu wszystkich korpusów Francuzkich na lewy brzeg Wisły. W naszey stolicy rząd tymczasowy ostrzegł obywatelów o konieczney potrzebie czynienia naywiększych ofiar, ażeby resztę zaległych kontrybucyi zapłacili w czasie naykrótszym. G. Blucher kommenderuiący woyskiem Pruskiém w okolicach Colberga, korrespondował z wodzami Francuzkiemi względem potrzeby dania iemu stanowisk wygodnieyszych; ale rzecz odłożona do ustąpienia z kraiu Francuzów. Na rozkaz Królewski ogłoszona iest przedaż koni teraz mniey potrzebnych w woysku Pruskiém od iazdy, artylleryi, bagażów; mogą one zabierać gospodarze i rolnicy za mierną cenę. Tym sposobem zaradzić chciano powszechney kraiu potrzebie.

PARYZ d. 7 listopada. Woyska Francuzkie dotąd stoiące w Jstryi i Weneckim kraiu, przed końcem pazdziernika nagle ruszyły do Dalmacyi, drogi prowadzące do tey prowincyi okryte są żołnierzem, artylleryą, zawadami.

Półki Szwaycarskie na żołd Francuzki wzięte nie są dopełnione podzisdzień; Landamman RPtey w odezwie niedawno wydaney do 19 Cantonów powiada, że pierwszy i drugi maią liczbę przepisaną żołnierzy 4 t. lecz w trzecim nie ma nad 2400, w czwartym nad 2300; niestaie przeto obydwóm do kompletu głów 3300, nie licząc regimentu 5, który ieszcze nawet zaciągniony nie iest, a służyć będzie na dopełnienie innych w czasie woiennym. Przeto zachęca Cantony Landamman, ażeby dzieło przyśpieszyły. Pierwszy półk Szwaycarski załogą stoiący w Toulonie ruszył do Bayonne, i w rezerwie G. Junot ma służyć. Regiment z emigrantów Szwaycarskich złożony, którego Szefem iest Roll, znayduiąc się przy Generale Fraser, prawie cały zginoł w nieszczęśliwey pod Rosette bitwie z Turkami. Rząd nasz doniosł urzędownie Landammanowi, ten Cantonom RPtey, że Marszałek Lannes iest wyznaczony Generał Półkownikiem wszystkich półkow Szwaycarskich na żołdzie Francuzkim będących.

Poseł Rossyiski Graf Tolstoy miał wstępną audyencyą u Napoleona; posłem Francuzkim u dworu Petersburgskiego został G. Caulincourt W. Koniuszy.

Umarło w czasie krótkim 2 mężów znakomitych, Puysegur i Breteuil; obydwa byli Ministrami stanu za rządów Królewskich; ostatni emigrował na początku rewolucyi, i do rady Xiążąt Francuzkich za granicą bawiących potężnie wpływał; r. 1779 imieniem Ludwika 16 iako pośrednik podpisał traktat pokoiu w Cieszynie między Austryą i Prussami.

W Nice i drugich portach nad morzem śrzodziemném leżących ogłoszono, ażeby okręta kupieckie pod flagą Włoską, Neapolitańską, Genueńską żegluiące zachowały przyzwoitą ostroż-

ność, gdyż Dey Algerski postanowił nie tylko tych ale nawet Francuzkiey flagi nie poważać. Na uformowanie armii obserwacyiney w Bayonne tak wiele regimentów zewsząd ruszono, iż niektórzy domyślać się zaczeli, że Francuzki żołnierz Hiszpanom pomagać będzie w oblężeniu Gibraltaru. Marszałkowi Kellerman rozkazano obiąć dzierżawę kraiu Hanau odiętego Elektorowi Hesse Casselskiemu na imie Napoleona. Ten wodz armii rezerwowey surowie zabronił, ażeby Francuzi przez prowincye do związku Reńskiego należące powracaiący do oyczyzny z północnych kraiów, trzymali się ściśle drogi militarney, iaka iest przepisana, nie biorąc bezpłatnie koni i innych potrzeb.

Jeńców podczas ostatniey woyny poymanych odprowadzać zaczęto na brzeg prawy Renu. Wice Connetable Marszałek Berthier dotąd biorący tytuł GM. wielkiey armii, ogłosił że każdy może zostać we Francyi; ieżeli otrzyma dobre świadectwo od mieszkańców, zdatny będzie do rękodzieł i fabryk, albo też zechce być użytym do rolnictwa. Prussaków tych tylko odsyłamy do Pruss, którzy według traktatu podpisanego w Tilży maią być poddanemi Fryderykowi 3; ci zaś którzy się urodzili w dzisieyszém Królestwie Westfalskiém albo innych kraiach dawniey Pruskich, dziś do wolnego rozrządzenia przez Francyą zostawionych, odesłani być maią każdy do własney oyczyzny i panów nowych.

KIEL d. 13 listopada. Następca tronu Duńskiego stanowszy w Coppenhadze czynić zaczoł urządzenia zciągaiące się do przyszłego bezpieczeństwa stolicy swoiey; Gubernatorem oney i Zelandyi został Feld Marszałek X. Hesse Casselski, kommendantem G. Baudissin; pierwszy będzie razem Prezydentem rady woyskowey, która podobno sądzić ma G. Peymann, Waltersdorf, i kilku innych za kapitulacyą podpisaną. Admirał Essington zapewne oddalił się do Anglii za wielką flottą, z 16 okrętów iego żadnego niewidać w Belcie większym. Rząd nasz otworzyć kazał wszystkie porty Królestwa korsarzom zagranicznym, którzy do nich wprowadzać zechcą statki zabrane nieprzyiacielowi. Duńczykom wszelki handel z Anglikami pod karą śmierci iest zabroniony; towary tego uarodn, kapitały, wexle, własność wszelka z pod sekwestru do konfiskaty przeszła.

Anglicy żadnych posiłków nie zostawili Szwedzkiemu Królowi; ten Monarcha rozkazał, ażeby zaczęte przygotowania obronne podczas onlężenia Coppenhagi w państwach iego wstrzymano, i lud zwołany do oręża rozpuszczono. Feld Marszałek Toll po kapitulacyi z Rugen przybył chory do Stockholmu; do teyże stolicy powrócił G. Angielski Lord Hutchinson z podróży do Fahlun odprawioney. Podczas bombardowania gdy Coppenhagę zaczoł zciskać niedostatek żywnośei, obywatele ieść musieli końskie mięso. Hrabia de Lille i X. d' Angouleme siadłszy w Gothemburgu na fregatę Angielską odpłyneli do Londynu.

CONSTANTINOPOL d. 15 pazdziernika. Wezyr W. z częścią armii swoiey dotąd bawi w Adrianopolu. Słychać że interessa Porty Ottomańskiey i zupełne kraiów Sułtanowi podległych uspokoienie ma być traktowane w Paryżu, gdzie pełnomocnikiem Mustafy 4 został Ambassador Muhib Effendi. Ten Monarcha podniosł nadzieie Greków i innych poddanych nie Muzułmańskiego wyznania. Selim 3 przed końcem panowania zaręczył dla nich bezpieczeństwo, spokoyność, i swobodę od krzywd i wzgardy iaką dawniey żyli u nas okryci. Rewolucya odmieniła wszystko, a Turcy po dawnemu krzywdzić zaczeli różnowierców. Zapobiegł złemu nowy Monarcha; niedawno Jańczarowie gwałtem wydzierali kupcom Chrześciańskim pieniądze; wszystkich wnet bez sądu kazano udusić; ten surowości przykład nie tylko nie sprawił rozruchu, owszem do łagodnieyszych myśli zkłonił Muzułmanów.

Zamknięty w starym Seraiu Selim napisał pieśń o swoim upadku; wychwalaią wierszopisa znaiący się na literaturze Tureckiey. Dwakroć iuż rządca Cypru donosił Porcie o zupełném ustąpieniu Anglików z Alexandryi i Egiptu; lecz podobno wiadomość powtórna będzie zawczesną iak była pierwsza; to pewna, że Collingwood oddalił się od ciaśniny Dardanelskiey, przez którą do stolicy przybywać zaczeły mnogie statki kupieckie i żywnością ładowane. Przed kilko dniami Reis Effendi dawał biesiadę wspaniałą Ambassadorom Francuzkiemu i Hiszpańskiemu obrządkiem Europeyskim 12 pięknych koni Arabskich, które Mustafa 4 ofiarnie Napoleonowi, iuż są w drodze; z tych 6 noszą rzędy bardzo kosztowne, iak niesie obyczay Turecki. Domyślaią się niektórzy, że Angielska flotta przeto iedynie odeszła do Malty opuszczaiąc brzegi Tureckie, iż Porta z Lordem Paget o pokoy traktowac zaczeła, i ma nadzieię zakończenia pomyślnie tey negocyacyi. Jnnych zdaniem, Francuzkie woyska dla tego w Dalmacyi i Albanii zmocnione zostały, ażeby Sułtan nie mógł zawierać sam ugody. Pierwszym tłómaczem Porty został X. Janko Caradia.

NEAPOL d. 14 pazdziernika. Odbieramy przez Genuę wiadomość, iż eskadra Francuzka Toulon opuściwszy zmierza do brzegów naszych, ażeby Angielskie okręta przy nich krążące odparła. W porcie naszym uzbroiona flotta pod okiem nieprzyiacioł pomyślnie trafiła do Salerno; nie słychać ieszcze, żeby myślono o wielkiey wyprawie do Sycylii. Król Józef niedawno powrócił do stolicy z podróży przedsięwziętey do niektórych prowincyi; znalazłszy kilku Gubernatorów niewiernie pełniących ważne obowiązki,, złożył ich z urzędu, i odesłanych do sądu kazał ukarać surowie. Mieliśmy urodzaie dość piękne tego roku; lecz od 2 miesięcy trwaiące upały niemałą szkodę sprawiły. Angielskie fregaty czasem wyrzucaią na brzegi Królestwa Neapolitańskiego emigrantów naszych; lecz Francuzkie woyska czuwaią, nie dozwalaiąc im gościć w kraiu.